

[Finansministeren.]

og kronejusteringen bliver altså stadig en væsentlig forbedring af statens finanser.

Jeg skal slutte med at understrege, at den vanskelige balancegang mellem på den ene side hensynet til betalingsbalancen og på den anden side ønsket om at styrke beskæftigelsen gør det nødvendigt at føre en økonomisk politik, der hele tiden justeres, og de midler, der tages i anvendelse, må tilpasses ændringer i den økonomiske udvikling, som ikke var forudset.

Målsætningen med regeringens økonomiske politik har været og er fortsat at opnå en holdbar og varig styrkelse af beskæftigelsen, men vi erkender, at den usikkerhed og den ustabilitet, der præger den økonomiske udvikling – og her især usikkerheden i de internationale konjunkturer – nødvendiggør, at der føres en fleksibel økonomisk politik. De forskellige politiske forlig afspejler derfor regeringens vilje til at lægge ryg til nye indgreb for herigennem at styre udviklingen, og der er ingen tvivl om, at disse bestræbelser må fortsættes ikke bare nu, men over en årrække.

Ministeren for skatter og afgifter (*Kampmann*):

Hr. Gert Petersen stillede i sit indlæg det spørgsmål, om indførelse af isoleringsfradraget ville betyde en udsættelse af skattefradragsreformen, eller om det ville medføre, at en fradragsreform kun delvis ville kunne blive gennemført. Hertil kan jeg sige, at vi naturligvis som led i de kommende boligforhandlinger kommer til at se på fradrage i relation til boligen, og at vi også i forbindelse med regeringens oplæg til en skattereform vil se på en række af de øvrige ligningsmæssige fradrag. Jeg kan tilføje, at såfremt vi når til enighed om en sanering af og en løsning med hensyn til de øvrige fradrag, vil dette fradrag ikke komme til at hæmme eller hindre en sådan enighed.

Statsministeren (*Anker Jørgensen*):

Den debat, der er foregået her i dag, har i hvert fald i nogen grad været præget af meget fantasifulde og morsomme indlæg, også indlæg med satire og fyldt med billeder, og jeg synes, at den side af debatten egentlig har været ganske interessant. Der er altså partier, der har haft mulighed for og tid til også at omforme den politiske situation til sådanne billeder, og det synes jeg egentlig er meget rart til en afveksling.

Men derudover har debatten jo mest været præget af saglighed, man kunne næsten sige indlæg, som bestemt ikke var spændende, måske nærmest kedelige, men som skulle afleveres, for at partierne fik mulighed for at præcisere deres synspunkter og holdning over for det forlig, der nu engang er indgået.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med de ting, der er sagt, men kun gøre en bemærkning i anledning af, at man har talt om, at der fandtes et andet flertal i tinget end det, der nu er etableret. Ja, det kommer jo meget an på, hvad man kan og skal bruge et flertal til. Til en samlet økonomisk politik, hvor der i hvert fald er et minimum af helhed over de beslutninger, der skal træffes, synes jeg ikke man kan finde noget væsentlig anderledes flertal end det, der nu engang er etableret; det viser jo alle de mange forhandlinger, der er gået forud. Endelig er der også det grundlæggende, at en regering ikke politisk kan leve på, at man vakler fra den ene side til den anden side, og at man tager tilfældige flertal og gør sig håb om, at man med dem kan stille en politik op, som der er nogenlunde helhed over. Derfor er dette andet flertal fata morgana.

Hvad er i øvrigt dette andet flertal? Det er retsforbundet, kommunisterne, venstresocialisternes, socialistisk folkeparti, og så tænker man sig måske socialdemokratiet. Jeg synes, enhver må kunne se, at det ikke er et flertal, der kan bære en politik og slet ikke en generel økonomisk politik. Derfor er den tanke for regeringen og socialdemokratiet udelukket.

Endelig må jeg også sige, at et sådant flertal, hvis det altså er et flertal, er sammensat på en måde, der viser, at det slet ikke vil kunne holde; f. eks. har retsforbundet i praktisk talt alt, hvad der er afgjort her i folketinget, nærmest stemt sammen med fremskridtspartiet, og det er jo i hvert fald slet ikke socialdemokratiets livret. Men lad det nu ligge. Det forstår jeg at fremskridtspartiet er tilfreds med, og det kan jeg love for at socialdemokratiet også er tilfreds med. Vi passer som ild og vand til hinanden.

Så vil jeg gerne uden at ville ødelægge noget, men for at beskrive den faktisk vanskelige situation og periode, vi netop har været igennem, pege på nogle ting. Det er en kendsgerning, at socialdemokratiet gjorde et forsøg på at forhandle med seks partier og altså derved tilvejebringe et særdeles bredt flertal, der i høj